

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/802/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215574
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612215574.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/107/2012-125 zo dňa 09. 05. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh žalobcu, ktorým sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, zamietol. Žalobca sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobca sa podanými žalobami domáhal proti žalovanej vo veciach pôvodne vedených na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5C/107/2012, 5C/108/2012, 5C/109/2012 a 5C/110/2012 domáhal zaplatenia sumy 1.695,76 Eur. Okresný súd uznesením č. k. 5C/107/2012-18 zo dňa 28.03.2013 veci vedené pod sp. zn. 5C/107/2012, 5C/108/2012, 5C/109/2012 a 5C/110/2012 spojil na spoločné konanie s tým, že ďalej tieto veci sú vedené pod sp. zn. 5C/107/2012. Okresný súd po vykonanom dokazovaní, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa so spismi Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Er/1024/2005, 21Er/71/2000, 19Er/824/2003 a 19Er/1710/2003 dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený žalobou vo vzťahu k majetkovej škode a nemajetkovej ujme nie je dôvodný. Poukázal na to, že žalobca nedisponoval platným exekučným titulom, pretože súd po preskúmaní žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie síce poverenie vydal, avšak po následnom preskúmaní obsahu exekučného titulu a úverových zmlúv, z ktorých žalobca vyvodzoval svoje nároky proti povinným dospel súd k záveru, že existuje rozpor medzi zákonom a exekučným titulom, preto exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Mal za to, že žalobca nepreukázal vznik prietahov v súdnom konaní zo strany exekučného súdu. Predložený znalecký posudok vo vzťahu k prejednávanej veci považoval za listinu bez právneho významu vo vzťahu k prejednávanej veci, pretože znalecký posudok nebol vykonaný v predmetnom súdnom konaní a nie je konkretizovaný na prebiehajúce súdne konanie.

Vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1 a 2, § 16 ods. 1 a § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. na základe zásady úspechu; hoci žalovaný mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania mu nepriznal, nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v celom rozsahu. V rozsiahlom odvolaní, okrem iného, namietal najmä porušenie jeho práva na kontradiktórny súdny proces, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale zároveň musia mať možnosť sa oboznámiť so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Uvedené právo bolo žalobcovi upreté, nakoľko pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k návrhu, toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Pred vynesením rozsudku nebol oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť sa vyjadriť. Prvostupňovému súdu vytýkal, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu sám určil. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Žalobca ďalej namietal, že konaním súdu mu bolo upreté, resp. odňaté právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom napriek tomu, že rozhodovanie veci zákonným sudcom je základným predpokladom na splnenie podmienok spravodlivého procesu (rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 345/09). Žalobca v konaní uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V konaní bolo preto možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej situácie, okresný súd preto nemal vec meritórne prejednať. Konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodoval aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania vydaním meritórneho rozhodnutia pred právoplatným rozhodnutím o prerušení konania zakladajú porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu. Vo vzťahu k existencii zbytočných prietahov a neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je dôležité skúmať nielen samotný moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia okresného súdu pre nedostatok dôvodov vo vzťahu náhrady skutočnej škody, pričom uvádza, že súd v odôvodnení rozhodnutia zaoberá sa len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka. Podľa žalobcu súd ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov, urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií na poštovné a telekomunikačné výdaje. Namietal, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla, rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že nesúhlasí ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník. Poukázal na to, že pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Namietal, že žalobca hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však žalobcu nepoučil podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej tak, aby mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd po preskúmaní veci uvádza, že sa s rozhodnutím okresného súdu z dôvodu vecnej správnosti stotožňuje, odôvodnenie rozsudku je zrozumiteľné a jasné, námietky žalobcu uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

K podanému odvolaniu odvolací súd ďalej uvádza:

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobou sa žalobca voči žalovanému domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučných konaniach tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. nevydaním rozhodnutia o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote; žalobca už v jednotlivých žalobách navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom okresného súdu. Žalobca už priamo v žalobe vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej námietke rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu, ktorý vo veci rozhodol, z prejednávania a rozhodovania v prejednávanej veci nevylúčil. Toto rozhodnutie nadriadeného súdu bolo doručené riadne právnomu zástupcovi žalobcu, ako aj žalovanému.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a uvádza, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Odvolací súd považuje záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Odvolací súd v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, preto pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu, ktoré sú uvedené v jeho odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska posúdenia, či došlo k vadám v konaní, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Námietka žalobcu uvedená v odvolaní, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, nie je dôvodná. O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu, ktorý vo veci rozhodoval, rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Uznesenie nadriadeného súdu účastníkom konania bolo riadne doručené, iné dôvody zaujatosti (ako dôvody, ktoré boli už uvedené v samotnej žalobe) žalobca v odvolaní neuviedol. Pokiaľ žalobca svoje tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu ako exekučný súd, ktorý mu svojím nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu, odvolací súd poukazuje na to, že súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31. 05. 2010); dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že sudca vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (viď napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12. 09. 2013). Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na druhej strane. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Nebolo možné prihliadnuť na námietku žalobcu, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces a to z dôvodu, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Pokiaľ žalobca tvrdí, že pred vynesení rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k návrhu, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu zistil, že okresný súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 09. 05. 2014, na toto pojednávanie bol s dostatočným časovým predstihom predvolaný právny zástupca žalobcu ako aj žalovaný, pričom z obsahu spisu vyplýva, že súd doručoval vyjadrenie žalovaného právnomu zástupcovi žalobcu spolu

s predvolaním na pojednávanie. Za situácie, že právny zástupca žalobcu bol na pojednávanie riadne predvolaný, na pojednávanie sa bez náležitého ospravedlnenia nedostavil, nemožno považovať postup prvostupňového súdu, ktorý vo veci konal aj rozhodol na pojednávaní dňa 09.05.2014 za nesprávny.

Tvrdenie žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania neobstojí, pretože okresný súd vo veci nerozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, okresný súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 09. 05. 2014, účastníci na toto pojednávanie boli riadne predvolaní. Hoci žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a napriek tomu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil. Keďže žalobca sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil a ani neuviedol žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý sa pojednávania zúčastniť nemohol, okresný súd dôvodne pojednával v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. Bolo nielen právom, ale aj povinnosťou žalobcu na súdne pojednávanie sa dostaviť. Ak sa žalobca vzdal dobrovoľne tohto práva, nemôže byť prejednanie veci bez jeho prítomnosti na pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný považované za postup súdu, ktorým by mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa verejného pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, listinnými dôkazmi a teda nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Práve zo správania sa žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu je zrejmä účelovosť konania spočívajúca v marení postupu súdu prejednať vec v primeranej lehote bez prieťahov. Napriek tomu, že na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, pričom svoju neúčast' písomne vopred ospravedlnil a zároveň uviedol, že nežiadal o odročenie pojednávania, okresnému súdu nič nebránilo, aby vec v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal.

Keďže odvolací súd je toho názoru, že žalobcovi žiadnym spôsobom právo konať pred súdom odňaté nebolo a súčasne vo veci rozhodol zákonný sudca, prejednal odvolací súd následne rozhodnutie okresného súdu vo veci samej.

Odvolací súd súhlasí so záverom prvostupňového súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Argumentácia žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívala v tvrdení, že k rozhodnutiu o návrhu oprávneného na zmenu súdneho rozhodnutia nedošlo v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote. Odvolací súd k tomuto uvádza, že zákonom č. 341/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bol s účinnosťou od 01. 09. 2005 zmenený i exekučný poriadok, okrem iného i v jeho ustanovení § 44, v ktorom sa doterajšie ods. 4 až 6 označili ako ods. 5 až 7 a § 44 ods. 7 znel takto: „Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.“ V prechodných a záverečných ustanoveniach účinných od 01. 09. 2005 zákon v ustanovení § 238 ods. 1 zakotvil, že konania začaté pred 01. 09. 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. 08. 2005, ak ods. 2 neustanovuje inak. Podľa § 238 ods. 2 ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 01. 09. 2005. Vzhľadom na uvedené z citovaného ustanovenia vyplýva, že na rozhodnutie o zmene exekútora v exekučných konaniach, ktoré boli začaté pred 01. 09. 2005, tak ako to bolo aj v súdnej veci, sa nevzťahovala zákonná 30 dňová lehota. Za situácie, že zákonodarca v danom prípade nestanovoval lehotu na rozhodnutie exekučného súdu o návrhu oprávneného na zmenu exekútora, nemohlo tak dôjsť zo strany exekučného súdu k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Odvolací súd dopĺňa, že žalobca v konaní nepreukázal, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávne úradnému postupu (existencia prieťahov v predmetnom exekučnom konaní) a z týchto dôvodov nie je preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Z týchto dôvodov preto prvostupňový súd správne žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Keďže žalobca v konaní nepreukázal, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávne úradnému postupu v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., čím nebol naplnený základný predpoklad pre zodpovednosť žalovaného za požadovanú náhradu škody a nemajetkovú ujmu, ktorú žalobca v tomto konaní požadoval. Odvolací súd ďalej dodáva, že pokiaľ žalobca nedisponoval spôsobilým exekučným titulom, nemohol sa v rámci exekúcie vôbec domôcť ani nároku od povinného vyplývajúcej z notárskej zápisnice a preto s takýmto exekučným konaním sa ani nemôže spájať vznik akejkoľvek škody a nemajetkovej ujmy oprávneného pre samotnú nemožnosť realizácie exekúcie. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že exekučný súd na základe žiadosti pôvodného

súdneho exekútora X. X.T. poveril tohto súdneho exekútora vykonaním exekúcie a tento mal povinnosť vykonávať úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky žalobcu ako oprávneného v danom exekučnom konaní. Žalobcom avizované náklady, v ktorých vzhliadol vznik škody, by mu preto vznikli bez ohľadu na to, ktorý exekútor exekúciu by vykonával, čo vylučuje aj príčinnú súvislosť medzi konaním exekučného súdu a žalobcom tvrdenou škodou, ako aj vznikom nemajetkovej ujmy. Na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu odvolací súd poukazuje na to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, je objektívnou zodpovednosťou bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti je nesprávny úradný postup, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým a zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je práve tvrdený nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z. z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Ak prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup, nebol v konaní zistený, nedošlo k vzniku zodpovednosti štátu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom, teda nebol zistený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti, preto okresný súd sa dôvodne nezaoberal ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti, a teda existenciou škody, príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou.

Odvolací súd záverom uvádza, že po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo nezistil vadu konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p., pričom aj ďalšie skutočnosti, ktoré žalovaný vytýkal v jeho odvolaní sú bez právneho významu alebo sa preskúmaného rozsudku vôbec netýkajú.

Vzhľadom na uvedené dôvody, ako aj dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvého stupňa a ktoré nebolo potrebné pre svoju presvedčivosť opätovne uvádzať v tomto rozhodnutí, odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O. s. p. rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania. Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania vychádzal správne z ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní a súčasne správne aplikoval ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, žiadne trovy odvolacieho konania si však neuplatnil, súd teda rozhodol, že žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.